

Entrevistes

Entrevista a Tutankamon.

El dia 4 de novembre es commemorà el 90è aniversari del descobriment de la tomba de Tutankamon i coincidint amb aquesta celebració hem preparat una entrevista amb aquest faraó tan reconegut.

Bon dia sa majestat Tutankamon, és realment un gran honor que vostè hagi pogut venir a aquesta especial entrevista fictícia.

Anem a pams, quan i on va néixer?

Vaig néixer al 1372 encara que no tinc clar on.

Com va ser que va recaure en vostè el títol de nou faraó?

Jo era gendre del faraó Akhenaton, que va morir sense deixar fills mascles, per això els vam succeir els seus gendres, Semenkeru i jo, que a mes érem germans, vaig accedir al tron cap al 1360 a. C. De fet, fins a la mort del meu sogre, vaig portar el nom de Tutankatón, en honor al déu solar Aton que havia impulsat el seu culte Akhenaton amb caràcter gairebé monoteista.

Faraó, com va ser la seva pujada al tro i la seva restauració religiosa?

Vaig pujar al tro als 9 o 10 anys com a emperador d'Egipte i vaig fer alguns canvis importants.

Durant el quart any del meu regnat vaig traslladar la cort a Tebes i vaig restablir no solament el culte a Amón sinó també a la resta del panteó egipci, adoptant el seu nom definitiu, Tut-anj-Amón, i vaig publicar l'Edicte de la restauració, proclamant les seves accions.

Perdoni que l'interrompeixi però em podria dir un petit fragment d'aquesta publicació escrita per vostè?

Sí, és clar.

"Ell ha fet que tot el que estava arruïnat florís com un monument d'eternitat; ell ha expulsat l'engany de les Dues Terres. Quan sa majestat es va elevar com un rei els temples dels déus i les deesses des d'Elefantina al Delta havien caigut en l'abandó, els seus tabernacles estaven deteriorats, s'havien convertit en camps plens d'herba; seus patis eren com a camins trillats. El país estava en desordre, els déus s'oblidaven d'aquest país, els seus cors estaven irats"

Faraó hi ha més coses a dir de la restauració religiosa?

La restauració tenia una gran càrrega política. No

només consistia en la volta al politeisme, sinó en la devolució del poder al Summe sacerdot d'Amón, contra el qual s'havien enfrontat Amenhotep III i Ajenatón (Amenhotep IV), ja que el temple d'Amón havia acaparat grans riqueses i el control de extenses propietats que abans eren de la corona.

Durant el regnat d'Horemheb i sobretot durant la següent dinastia, la XIX, es va silenciar sistemàticament tot el relacionat amb mi i el període herètic d'Atón. Des de llavors, en les llistes reals de sobirans es passava d'Amenhotep III a Horemheb, oblidant-se de nosaltres.

Sento haver de parlar d'això, però com va ser la seva mort i la seva descendència?

Vaig morir al 1327 a. C., cap als 19 anys d'edat, després d'haver regnat uns nou anys i sense haver consolidat el meu poder. La meua prematura mort va deixar una certa inestabilitat a Egipte, ja que era l'últim membre home de la dinastia XVIII.

Durant el meu regnat va haver al país una epidèmia de malària que va causar una elevada mortalitat, i, com en la tomba es van trobar medicaments contra la febre, es sospita que vaig morir víctima d'aquesta malaltia.

Em va succeir el meu conseller i ChatyAi, pare de Nefertiti, que es casà amb la reina vídua Anjesenamón en un intent de donar-li legitimitat a la seva ascensió al tron.

A causa del meu prematur decès, aquest no havia disposat els detalls de la meua honres fúnebres, o bé estaven en fase de preparació ja que em van enterrar en una tomba que no estava pensada per a mi, la caixa mortuòria, es va fer precipitadament per complir el termini de 40 dies establerts. Es creu que la tomba estava destinada per al propi Ai, qui treballava com a tresorer real. A causa de l'estrany enterrament, durant molts segles vaig ser ignorat fins al casual descobriment de la meua tomba.

Moltes gràcies per estar amb nosaltres faraó Tutankamon

A vosaltres per invitar-me.

I si vosaltres voleu saber més del faraó Tutankamon podeu veure aquest vídeo:

www.youtube.com/watch?v=LMCHFjJE70

